

29. jún – Sv. Petra a Pavla, apoštolov

Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. (Mt 16,18)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 12,1-11

Kráľ Herodes uväznil a mučil niektorých členov Cirkvi. Jánovho brata Jakuba dal zabiť mečom. Keď videl, že sa to Židom páči, rozkázal uväzniť aj Petra. Boli práve dni Nekvasených chlebov. Keď sa ho zmocnil, uvrhol ho do žalára a dal ho strážiť štyrom strážam po štyroch vojakoch s úmyslom predviesť ho po Veľkej noci ľudu.

Petra teda strážili vo väzení. Ale Cirkev sa bez prestania modlila k Bohu za neho.

V poslednú noc predtým, ako ho chcel Herodes predviesť, Peter spal medzi dvoma vojakmi spútaný dvoma reťazami a strážnici aj pred dvermi strážili žalár.

Tu sa zjavil anjel Pána a v miestnosti zažiarilo svetlo. Udrel Petra do boku, zobudil ho a povedal: "Rýchlo vstaň!" A reťaze mu spadli z rúk.

Anjel mu povedal: "Opáš sa a obuj si sandále!" A urobil tak.

Ďalej mu prikázal: "Prehod' si plášť a pod' za mnou!" On šiel za ním a ani nevedel, že je to skutočnosť, čo sa dialo skrze anjela. Myslel si, že má videnie. Ale prešli prvú i druhú stráž a došli k železnej bráne, čo vedie do mesta. Tá sa im sama otvorila. Vyšli ňou a keď prešli jednou ulicou, anjel mu zmizol.

Vtom Peter prišiel k sebe a povedal: "Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vytrhol ma z Herodesovej ruky a zo všetkého, čo očakával židovský ľud."

Druhé čítanie

2. list Timotejovi 4,6-8.17-18

Milovaný, čoskoro vylejem svoju krv na obeť, nastáva čas môjho odchodu. Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Teraz ma čaká veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň odovzdá Pán, spravodlivý Sudca; a nielen mne, ale všetkým, ktorí s láskou očakávajú jeho príchod.

Pán stál pri mne a posilnil ma, aby sa skrze mňa dokončilo ohlasovanie a aby ho počuli všetky národy. Tak som bol vytrhnutý z levovej tlamy.

Pán ma vyslobodí zo všetkého zla a zachráni ma pre svoje nebeské kráľovstvo. Jemu sláva na veky vekov. Amen.

Evanjelium

Matúš 16,13-19

Keď Ježiš prišiel do okolia Cézarey Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov: "Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?"

Oni vraveli: "Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za Jeremiáša alebo za jedného z prorokov."

"A za koho ma pokladáte vy?" opýtal sa ich.

Odpovedal Šimon Peter: "Ty si Kristus, Syn živého Boha."

Ježiš mu povedal: "Blažený si, Šimon, syn Jonášov, pretože ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané aj v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané aj v nebi."

Na zamyslenie

Dnes oslavujeme Sviatok apoštolov Petra a Pavla, stípy sv. Cirkvi. Ich uctenie začalo skoro po ich mučeníckej smrti. Od polovice 3. storočia pripomíname si ich spoločne 29. júna.

Peter a Pavol – dve osobnosti, ktoré nemohli byť už odlišnejšie a predsa obe značnou mierou prispeli k budovaniu cirkvi a jej šíreniu tak, že ich už sotva možno od seba vnútorne oddeliť.

Peter – remeselník, ktorý rýchlo vzplanie, rozhodne sa, potom sa však predsa ukáže jeho nestálosť. Peter je ten, ktorý sa chce odvážiť pre všetko, ktorý však potom predsa len často zlyhá. V Novom Zákone sa jasne ukazuje jeho ľudskosť, ale aj jeho slabosti. Napriek tomu všetkému je povoláný ako "skala", vedie obec v Jeruzaleme a je zodpovedným misionárom Židov.

Pavol – vyrábač stanov, vzdelaný farizej a Žid verný zákonu. Pred bránami Damašku sa mu bolestne rozjasní v očiach, ako sa doteraz tvrdohlavo pridržal doterajšieho myslenia a konania. Potrebuje tri roky na púšti na to, aby spracoval svoju skúsenosť aj duchovne. Až potom sa zasadí plný lásky a neúnavnosti za "bláznovstvo kríža". Do dejín vstupuje ako bojovník za evanjelium oslobodené od zákona ako apoštol pohanov, ktorým otvára vstup do cirkvi bez obchádzky cez synagógu.

Peter a Pavol, obaja nás učia niečomu veľmi dôležitému na našej vlastnej životnej ceste. Peter vyznáva svoje slabosti, svoju bezmocnosť a svoju minulosť. Petra spoznáваме v sebe, keď sa potkneme, zakolíšeme, keď sa dostaneme do nemilosti, keď musíme vystáť, vytrvať v momentoch pochybností, strachu a samoty. Avšak každé zakopnutie a každé znovu postavenie sa na nohy znamená kúsok ďalšieho procesu rastu a rozvoja. Symbolicky aj pre náš život dozrieva Petrov život a jeho láska k Ježišovi cez skúsenosť Veľkého Piatku a Veľkej Noci. Týmto spôsobom môže dorásť na rybára ľudí, ktorý sa stáva schopným viesť aj iných ľudí.

Aj Pavlova premena sa neuskutočňuje z jedného dňa na druhý. Ukazuje sa to preňho ako veľmi ťažké zorientovať sa, vyznať sa v tejto novej situácii. On, veľký bojovník a organizátor, zástanca zákona, stráca svojím oslepnutím orientáciu, prehľad a zakúša svoju malosť, núdzu a odkázanosť na pomoc druhých. On, ktorý je samostatným, zisťuje, uvedomuje si, že musí dovoliť to, aby padol do Božích rúk. V jeho povolaní ho očakáva ešte veľa ťažkého, ešte veľa ťažkého bude musieť prekonať vo svojom živote a vo svojom povolaní. Jeho úloha spočíva v tom, aby učil, že Božia sila sa preukazuje v ľudskej slabosti. Jeho premena je spečatená novým menom, novou identitou. Pavol nám objasňuje, že premena, obrátenie potrebuje svoj čas. Nestaneme sa inými ľuďmi, ale budeme môcť už nie tak fanaticky a napriek tomu zaangažovane zapojiť do služby evanjelia naše osobnostné črty.

S Petrom a Pavlom sa dozvieme niečo viac o dvoch veľmi rozličných, konkrétnych ľuďoch, aj so všetkými ich slabosťami, ktorí sú napriek tomu obaja oslovení a povolani Kristom. Ich veľkosť nespočíva v tom, že sa nedopustili nikdy žiadnej chyby, ale v tom, že svoje chyby vyznali a opravili svoje myslenie a konanie. Oboch spája skúsenosť, že ich "áno" povedané tomuto povolaniu neznamená zdeformovanie ich osobnosti, podstaty, ale zmenu, a že ich osobnostné črty sú rešpektované a zapojené, včlenené do ich cesty. Na tomto "áno" so všetkými slabými miestami buduje Kristus cirkev. Dodnes stojí cirkev na krívajúcich a zlomených ľuďoch, so všetkými ich problémami a nádejami, so všetkými ich chybami a silnými stránkami, a nie na takých ľuďoch, ktorí vždy všetko urobia správne. A práve v tom sa ukazuje ich sila. Pretože len tí ľudia, ktorí vedia, že oni sami potrebujú Božiu milosť a odpustenie, môžu túto Božiu lásku k hriešnikom dať ďalej, s vierou vedia ohlasovať Jeho posolstvo.